

[Glistrup]

ting og sager for de tre eksemplarer af homo sapiens på væsentlig kortere tid, end den menneskelige drægtighed ellers plejer at vare. Det tør nok siges, at de har barslet med noget helt, helt anderledes end det, de lagde op til ved vor diskussion hin forårsjævndøgnsdag, var det jo næsten, men sådan sker der jo så meget her i tilværelsen.

Lad os håbe, at vanskabningen er forsvundet igen, før vi når frem til næste forårsjævndøgn, sådan at alle de tre modeller, vi nu har at slås om – den ene hæsligere end den anden – på pensionsskatteområdet, kan blive udryddet i løbet af de kommende måneder.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg kan være enig i, at det var meget rart, om skatteministeren kunne svare på i dag, om der kan blive aftalt denne handel mellem socialdemokratiet og skatteministeren. Vi har jo ganske overordentlig mange spørgsmål omkring regeringens forslag i skatteudvalget, jeg formoder, vi snart kommer op på hundrede, og det bliver jo ikke mindre af, at der kommer et nyt forslag til. Så kommer der endnu flere spørgsmål frem.

Om selve forslaget er der blevet sagt, at det er logisk bygget op. Jeg ved ikke, hvor logisk det er. Der er selvfølgelig nogen sammenhæng i det.

I øjeblikket er det sådan, at indbetalingerne giver ret til fradrag; til gengæld skal udbetalingerne beskattes. VS mener, det skal være omvendt. For indbetalingerne skal der ikke være fradrag; til gengæld skal der heller ikke betales skat af udbetalingerne. I så henseende er der selvfølgelig logik og sammenhæng.

Jeg vil gerne sige, at vi kan ikke støtte det. Vi tror, det er en god idé, at man afstår fra et øjeblikkeligt forbrug og til gengæld forventer at få et større forbrug senere. Man må huske, hvad jeg også sagde i forbindelse med regeringens forslag om en formuebeskatning af pensionskasser m.m., at her er der tale om opsparing. VS erkender det for så vidt, idet de siger i bemærkningerne side 4, første og anden spalte, at mange lønarbejdere ikke vil have lyst til at opretholde deres pensionsordninger, og at man forventer fra VS' side, at mange vil vende sig stærkt imod det. Ja, hvis vi ødelægger pensionsopsparing, vil vi ikke

have penge at bygge boliger for, det er jo den grove virkelighed.

Den del af VS-forslaget, der er rimelighed i, er punkt 2, at man skal beskatte rente- og bonustilskrivningerne, men rigtignok kun sådan – som jeg har haft lejlighed til at sige det adskillige gange, og jeg bliver nødt til at sige det igen, uden at jeg håber, den socialdemokratiske ordfører eksploderer – som det lykkedes at overbevise socialdemokratiet om i sommerens løb, nemlig at det, man skal koncentrere sig om, når man beskatter rentetilskrivningen, naturligvis er realrenten. Jeg tror ikke, socialdemokratiet er nået til vejs ende med de nødvendige erkendelser. Det er naturligvis nødvendigt, at man har en så stor realrente i behold, at man kan give rimelige pensioner, og rimelige pensioner forudsætter en realrente på ca. 3½ pct. En så lang erfaring som fra 1819 til 1978, altså næsten 160 år, viser, at det skal være ca. 3½ pct., men det tager VS' forslag overhovedet ikke hensyn til. Det er klart, at man vil ødelægge en meget væsentlig og værdifuld opsparing i dette land. At man så vender op og ned på forholdene, stryger fradragsretten og til gengæld indfører »fri for skat« i stedet for som nu, hvor man har fradragsret og skattebetaling ved udbetaling, giver ikke nok til, at der er nogen grund til at tage dette forslag meget alvorligt.

Der er lige en enkelt bemærkning, jeg ikke kan undlade at komme med til de konservative. Det var betryggende, at den konservative ordfører kunne konstatere heroppe, at det ikke er det konservative folkepartis mål at begrænse den private pensionsopsparing. Efter det forslag, som det konservative folkeparti nu støtter, kunne man godt komme i tvivl.

Wilhelm (VS):

Bortset fra SFs ordfører har jeg vist ikke meget at takke for undtagen god ro og orden.

Jeg synes, det er absurd, at levevilkårene skal ændres så katastrofalt, som det sker i vores samfund, når man går fra erhvervsaktivitet til en af de ikke-erhvervsaktive perioder. Vi har jo det problem i begge ender. Både når man ligger før den erhvervsaktive periode, og når man ligger efter, er man nærmest et socialt tilfælde. Der sker et drastisk fald i